

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/26/2017
Identifikačné číslo spisu:	1314200749
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1314200749.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: STROMC Slovakia, s. r. o., Moyzesova 29, 949 01 Nitra, IČO: 36 554 146, zast. Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ, s. r. o., Farská 25, 949 01 Nitra, IČO: 36 856 282, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Vajnory, Hospodárska 9, 831 07 Bratislava 36, zast.: Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., Nám. M. Benku 15, P.O.Box 285, 810 00 Bratislava, IČO: 36 860 522, o zaplatenie 61 000,-- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 25Cb/108/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.septembra 2016 č. k. 2Cob/278/2015-218, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 13. septembra 2016 č. k. 2Cob/278/2015-218 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 25Cb/108/2014-172 zo dňa 09. 07. 2015 a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie má oporu vo vykonanom dokazovaní a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalobcu uviedol, že predpokladom úspechu v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia je preukázanie, že k obohateniu skutočne došlo. V danej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi bolo v konaní preukázané, že zálohová faktúra na sumu 61 000,-- eur bola vystavená na základe ústnej dohody Ing. Vádkertiho s nebohým Ing. Brúderom za pomoc žalovaného pri prerábke maštale vo forme pracovných výkonov zamestnancov žalovaného, ako aj zapožičania strojov žalovaného. Žalobca nepreukázal, že zálohovú faktúru uhradil bez právneho dôvodu, ktorý odpadol, nepreukázal, že na strane žalovaného došlo prijatím plnenia zo

zálohovej faktúry k bezdôvodnému obohateniu. Súd prvej inštancie v tomto smere vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že žalobca realizoval pre žalovaného rekonštrukciu maštale na základe zmluvy o dielo č. 01-SCS-2009 zo dňa 03. 08. 2009, ktorá však nebola predmetom sporu. Zamestnanci žalovaného mali pokyn byť vo všetkom nápomocní žalobcovi a poskytovať mu potrebných pracovníkov, ako aj stroje a mechanizmy vo vlastníctve žalovaného s cieľom urýchliť rekonštrukciu kravína na základe osobitnej dohody. Ústna dohoda medzi štatutárnym zástupcom žalobcu a vedľajším štatutárnym zástupcom žalovaného o výške kompenzácie v sume 61 000,-- eur za poskytnutie pracovníkov a za poskytnuté mechanizmy zo strany žalovaného sa premietla do zálohovej faktúry a žalovaný tým, že prijal plnenie z tejto faktúry, sa bezdôvodne neobohatil. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, aj vo vzájomnej súvislosti so všetkými okolnosťami daného prípadu. Zároveň zdôvodnil, ako sa vysporiadal s dôkazmi navzájom si odporujúcimi, uviedol, ako sa vysporiadal s podstatnými argumentmi strán sporu, a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepresvedčivý. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C. s. p., o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 09. 12. 2016 (poštou), dovolanie. Toto dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§432 ods. 1 C. s. p.), odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Žalobca má za to, že odvolací súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Jediné priame a relevantné dôkazy, preukazujúce skutočnosť uzavretia dohody, sú výpoveď štatutárneho zástupcu žalobcu a samotné listinné dôkazy: zálohová faktúra č. 9601002001 z 09. 02. 2010 a daňový doklad (vyúčtovacia faktúra) č.9301002001 z 16. 02. 2010, znejúce na ten istý účel platby a výpisy z účtu žalobcu o poukázaní uvedenej čiastky žalovanému s uvedením variabilného symbolu čísla faktúry. Výpoveď štatutárneho zástupcu žalobcu v konaní spochybnená nebola, taktiež nebola spochybnená existencia vystavených faktúr a nebolo preukázané, že prenájom poľnohospodárskych strojov sa uskutočnil. Všetky poskytnuté plnenia, ktoré vznikli v súvislosti s realizáciou zmluvy o dielo -odsúhlasené, jednotlivými faktúrami vyúčtované a zaplatené. Súd pri rozhodovaní vo veci na tieto relevantné dôkazy žiadnym spôsobom neprihliadol. Na druhej strane však súd svoje rozhodnutie vo veci opiera o vykonané dôkazy, o ktorých sám tvrdí a uvádza, že sú rozporuplné a nejednoznačné. Výpovede svedkov vypočutých v konaní na jednej strane potvrdzujú skutočnosť, že vykonával rekonštrukciu maštale podľa uzatvorenej zmluvy o dielo, a že mali od nebohého predsedu družstva pokyn byť žalobcovi nápomocní tak osobne, ako aj materiálne, na druhej strane sú rozporuplné a protichodné pri tvrdeniach, či táto pomoc bola odplätaná alebo bezodplätaná. Svedecká výpoveď Ing. N. je nelogická. Na jednej strane tvrdí, že mal vystaviť faktúru na základe pokynov p. Vádkertiho, s tým, že Ing. Brúder starší mu oznámil len sumu 61 000,-- eur a ostatné pokyny mu mal poslať p. Vádkerti mailom. Na druhej strane tvrdil, že podkladom pre vystavenie faktúry boli faktúry od p. F., ktorý sa podieľal na búracích prácach. Mail, na ktorý sa odvolával, a ktorý bol súdu predložený ako dôkaz je z 01. 03. 2010. Odosielateľom bol žalobca a bol adresovaný p. Ing. N. V predmete mailu bolo uvedené „DANOVY DOKLAD NA PLATBY ZA OBILIE POZICKY“. Z obsahu tohto mailu vyplýva, požiadavka prerobiť existujúcu zálohovú faktúru a k nej vystaviť daňový doklad s uvedeným dátumom, z obsahu mailu vyplýva, o ktorú konkrétnu zálohovú faktúru ide s uvedením jednotlivých dátumov a platieb, ako boli žalovanému poskytnuté. Z uvedeného mailu žiadnym spôsobom nevyplýva, že žalobca adresoval žalovanému požiadavku na vystavenie faktúry za pšenicu. Súd túto rozporuplnú výpoveď vyhodnotil v prospech žalovaného, pričom postráda logiku veci. Za neakceptovateľný a arbitrárny dovolateľ považuje záver súdu o tom, že skutočnosť, že sa vydania bezdôvodného obohatenia začal domáhať až 3,5 roka po tom, ako predmetnú sumu uhradil a zároveň

mesiac po tom, ako zomrel bývalý štatutárny zástupca žalovaného, nasvedčuje tomu, že išlo o vyúčtovanie poskytnutých plnení žalovaným a nie vrátenia poskytnutej zálohy. Hmotnoprávna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia je daná zákonom a je právne irelevantná, kedy sa počas tejto doby bude oprávnený domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. V súdnom konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dohoda, či už ústna alebo písomná o tom, že za pomoc žalovaného žalobcovi pri realizácii Zmluvy o dielo - rekonštrukcia maštali, bude táto zaplatená. Z výpovede tak žalovaného, ako aj svedkov, žiadnym spôsobom nevyplývalo, že k takejto dohode došlo, resp. ako bola dohodnutá cena, za aké a obdobie a pod., t. j. neboli preukázané podstatné náležitosti akejkoľvek dohody v tomto smere. Sme toho názoru, že súd v konaní na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci a vykonaného dokazovania, dôkazy nesprávne a jednostranne vyhodnotil, čím dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Z ustálenej judikatúry súdov je zrejmé, že podľa vzťahu k dokazovanej skutočnosti sa rozlišujú dôkazy priame a nepriame. Priamym dôkazom je taký dôkaz, ktorý priamo potvrdzuje (alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť) (napr. výpoveď svedka o dokazovanej skutočnosti, ktorú osobne videl). Nepriamym dôkazom je taký dôkaz, ktorý dokazuje skutočnosť inú, ale takú, z ktorej je možné usudzovať, či sa stala alebo nestala skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania; objasňuje teda dokazovanú skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah, zatiaľ čo súvislosť medzi priamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou je zrejmá, musí byť súvislosť medzi nepriamym dôkazom a skutočnosťou, ktorá je predmetom dokazovania, ešte len zistená. Miera tejto súvislosti býva u jednotlivých nepriamych dôkazov rôzna a môže sa okrem iného ukázať, že pôvodný zámer súvislosti nepriameho dôkazu s dokazovanou skutočnosťou bol vyvolaný len náhodnou zhodou okolností, a že tento vzťah tu v skutočnosti nie je. Dôkazy priame aj nepriame hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom prihliada ku všetkému, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Výsledky hodnotenia dôkazov umožňujú súdu dospieť k záveru o pravdivosti skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania, ak na ich základe je možné nadobudnúť istotu o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala, bez toho, aby o tom nemohli byť rozumné pochybnosti. Ak vytvárajú výsledky hodnotenia dôkazov podmienky len pre úsudok (domnienku), že je možné (viac či menej pravdepodobné), že sa dokazovaná skutočnosť stala a pripúšťajú aj možnosť (väčšiu či menšiu pravdepodobnosť) toho, že dokazovaná skutočnosť sa naopak nestala, nie je možné vyvodiť záver o pravdivosti tejto skutočnosti. V takomto prípade súd rozhodne v neprospech toho účastníka, v záujme ktorého bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Skutočnosť dokázanú len nepriamymi dôkazmi je možné považovať za preukázanú, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť presvedčenie o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala; nestačí len preukázanie jej pravdepodobnosti. Na základe uvedeného dovolateľ tvrdí, že súd sa pri hodnotení dôkazov neriadil všeobecne platnými zásadami logiky a postupmi hodnotenia dôkazov, na základe čoho dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Najmä, že súboru protichodných svedeckých výpovedí a výpovede štatutárneho zástupcu ako nepriamych dôkazov prisúdil väčšiu váhu ako súboru priamych dôkazov, ktoré v konaní neboli spochybnené. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací postupom podľa § 449 ods.3 C. s. p. napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel, resp. podľa § 449 ods. 1 C. s. p. napadnuté rozhodnutie zrušil.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že má za to, že v predmetnej veci ani súd prvej inštancie, ani súd odvolací, sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Zdôraznil, že pri dovolacom dôvode podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., sa vyžaduje, aby „rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky“. V danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo od vyriešenia právnej otázky, ale posúdenia skutkových okolností a dôkazov predložených žalobcom a žalovaným. Bez ohľadu na túto nevyhnutnú podmienku prípustnosti dovolania podľa § 421 C. s. p., žalobca vo svojom dovolaní nepoukázal ani na jedno rozhodnutie ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktoré by opodstatňovalo úvahu, že súd prvej inštancie a odvolací súd sa svojimi rozsudkami odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalobca vo svojom dovolaní poukazuje; že nebolo jeho povinnosťou uniesť dôkazné bremeno vo vzťahu k žalobnému návrhu a okolnostiam vzniku nároku, z ktorého odvodzoval bezdôvodné obohatenie. Podľa žalovaného bolo nespornou povinnosťou žalobcu uniesť dôkazné bremeno na preukázanie svojich

tvrdení. Štatutárny zástupca žalobcu, sa pri svojom výsluchu vyjadril k okolnostiam vzniku záväzkového vzťahu, aký bol predmet dohody, práva a povinnosti zmluvných strán, čo však vo svojej výpovedi nebol schopný bez akýchkoľvek rozumných pochybností uviesť, opísal všeobecné skutočnosti, ktoré vyplývali z faktúry a nič viac k údajnej dohode neuviedol. V konaní nebolo preukázané, že platba zo strany žalobcu bola plnením za iným účelom, práve naopak rozsiahlym dokazovaním bolo zo strany žalovaného dostatočne a bez pochybností preukázané, že žalovaný sa bezdôvodne neobohatil a plnenie, ktoré prijal, bolo adekvátne poskytnutému plneniu zo strany žalovaného v prospech žalobcu, dokonca plnenie zo strany žalovaného bolo vo väčšej miere, čo však už bolo nad rámec predmetu konania. Súd starostlivo vykonal jednotlivé dôkazy, správne ich vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, pričom nie je pravdou, že by si výlučne osvojil argumenty žalovaného bez toho, aby tieto argumenty konfrontoval. Súd prvej inštancie a odvolací súd v odôvodnení svojich rozhodnutí sa podrobne a jednotlivo vyjadril k tvrdeniam žalobcu, k dôkazom o nich a správne právne posúdil vec. V konaní bolo preukázané, že predmetom vôle žalobcu a žalovaného nebol prenájom poľnohospodárskych strojov a ani dodávka pšenice, ale práve cena poskytnutej pomoci zo strany žalovaného vo forme pracovníkov a mechanizmov. Z výpovedí svedkov, ako aj z listinných dôkazov súd prvej inštancie a odvolací súd správne dospel k záveru, že zálohová faktúra na sumu 61 000,-- eur bola vystavená na základe ústnej dohody Ing. Vádkertiho s nebohým Ing. Mariánom Brúderom za pomoc pri prerábke maštale vo forme pracovných výkonov zamestnancov žalovaného, ako aj zapožičania strojov žalovaného. Vzhľadom na uvedené navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie v zmysle § 447 ods. 1 písm. c/ C. s. p., resp. § 448 C. s. p. zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Vyjadrenie k dovolaniu bol žalobcovi doručené dňa 20. 03. 2017. Stanovisko k nemu žalobca nepodal.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. V predmetnej veci bolo konanie o žalobe žalobcu začaté ešte pred 1. júlom 2016 a súd prvej inštancie o žalobe rozhodol rozsudkom dňa 09. 07. 2015, ktorý odvolací súd potvrdil dňa 13. 09. 2016. Odvolací súd rozhodol po 01. 07. 2017 a dovolanie žalobcu bolo tiež podané po 1. júli 2017, t. j. za účinnosti C. s. p.

9. Dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či podané dovolanie bolo podané včas (v zákonnej lehote) a riadne (za splnenia zákonom stanovených formálnych podmienok).

10. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 427 ods. 1, 2 C. s. p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

12. Dovolanie žalobca podal poštou dňa 09. 12. 2016 na súd prvej inštancie. Dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo žalobcovi doručené dňa 17. 10. 2016. Dovolanie teda bolo podané v 2-mesačnej lehote podľa § 427 ods. 1 C. s. p.

13. Podľa ust. § 428 C. s. p. v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

14. Podľa ust. § 429 ods. 1 C. s. p. dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

15. Podľa ust. § 429 ods. 2 C. s. p. povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

16. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

17. Podľa ust. § 432 ods. 1, 2 C. s. p. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

18. Dovolanie bolo spísané advokátom žalobcu, takže podmienka uvedená v § 429 ods. 1 C. s. p. bola splnená.

19. Proti akým rozhodnutiam odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, upravujú § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p.

20. Žalobca v dovolaní ako dovolací dôvod uviedol § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

21. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

22. Tento dôvod prípustnosti sa viaže na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany odvolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd v rozhodnutiach, ktoré boli zverejnené ako súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Ak už došlo k judikatórnemu vyriešeniu určitej otázky a k publikovaniu niektorého rozhodnutia alebo stanoviska riešiaceho túto otázku v Zbierke, je potrebné, aby súdy tento judikatórny posun vo svojej rozhodovacej praxi zohľadňovali. Skutočnosť, že súd bez vysvetlenia nerešpektuje niektorý judikát najvyššieho súdu, oslabuje presvedčivosť jeho rozhodnutia. Ide tiež o negatívny dopad na predvídateľnosť súdneho rozhodovania. Súd sa pri prejednávaní a rozhodovaní určitej veci nemusí stotožniť s judikátom najvyššieho súdu vydaným v skutkovo a právne podobnej veci, avšak je nevyhnutné, aby svoj odlišný právny názor argumentačne (kriticky) konfrontoval v odôvodnení rozhodnutia a dostatočne vysvetlil, prečo nebolo možné stotožniť sa s tým alebo oným judikátom. Je potom úlohou dovolacieho súdu, ak sú dôvody prípustnosti z tohto pohľadu dovolateľom uvedené, t. j. predpokladá sa, že dovolateľ „presvedčí“ dovolací súd, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, aby tento odklon, ak bude mať za to, že dovolanie je prípustné, z hľadiska právneho posúdenia vec vyriešil. Dovolateľ preto musí v dovolaní presne uviesť, ktorý konkrétny judikát (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) nerešpektoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí (Veľké komentáre, Civilný

sporový poriadok, Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašoviš a kol., 2016, str. 1382).

23. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti C. s. p. treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

24. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

25. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

26. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

27. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

28. Žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

29. Podľa § 428 C. s. p. v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

30. Podľa ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva

nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

31. V dovolaní žalobca neuviedol, ktorú právnu otázku, od ktorej riešenia rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo, riešil odvolací súd odlišne od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu a ani nepoukázal na žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu alebo stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, od ktorého sa odvolací súd odklonil. V dovolaní len odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax pri vyhodnocovaní dôkazov je nepostačujúci a nespĺňa kritéria riadneho odôvodnenia dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. v spojení s § 432 ods. 1 C. s. p. Ak uvedenie dovolacích dôvodov podľa § 421 C. s. p. je nedostatočné a nespĺňajúce kvalitatívne požiadavky kladené v § 432 ods. 2 C. s. p., dovolací súd ho môže vyhodnotiť ako absenciu náležitostí podľa § 428 C. s. p. a dovolanie odmietne podľa § 447 písm. d/ C. s. p.

32. So zreteľom na vyššie uvedené nesplnenie požiadaviek na uvedenie dovolacích dôvodov spôsobom podľa § 432 ods. 2 C. s. p., možno konštatovať, že podané dovolanie žalobcu nespĺňa náležitosti uvedené v § 428 C. s. p., a preto ho dovolací súd podľa § 447 písm. d/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

33. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku v dovolacom konaní úspešného žalovaného na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

34. Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.